Göttweig (?), 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9146
Copyright: Melk, Benediktinerstift

tractabat: ut licet eis crucē dñi buolandi inimare:
amore potius quā timore; reuerendus omib; habebatur.
S; illi collegii stilo currente qs posset expedire; fidei ar
dore. spei ēstantiā. karitatis latitudinē. Igit tantę
religioni pconiū: ad karoli regis francię aures usq;
puenit. Qui nimis uidere eū cupiens. atq; illius col
loquio releuari. misit ei legatos mandans et efflā
gitans ut se uisitare ñ dedignaret. Quib; acceptis
uir dī ālicquo sibi pfore credens cōmodū duxit
eū sic mandans pcabrē uisere. Dispositis itq; frib;
atq; intimere suprus necessariis: ad regē pgens: ar
relatus hospitatus ē. Dū g in basilica sce crucis
causa orationis intrare: cepit in angulo templi
nequā spō peneruminū quadā uoce terribili
clamare: heu heu egidi. quanta pte tolero tor
menta: qmo; tua iustitia meis ē contraria legib;:
parce parūp inepiā orationib;: ut hinc exeundi licen
tia det: hic enī clausus pte crucior. Qd dī seruus
audiens: suę fronti signo crucis impsso: humani
generis inpt inimice discede. At ille dans immsū
rugitū: quē grauē uexirat hominē: relicto incolom.
Qd miraculū statim circūquaq; diuulgatū: sem
egidiū antea celebrē: magis multo fecit celebriorē.
Deinde ū ad regē karolū pficiscēt: aq honorifice sus
cept ē. Videns aut rex extitū rei ueri ēē: eq qd fama
pconante de illo acceperat: detinuit eū secū multis
petitionib; paliq dies. Cūq; frequentē in uice.